

PÅ SKUGGSIDAN.

(Forts. fr. föreg. No.)
Hon blef färd till söngs, och man saade luf efter läkaren. Denne skakade betänksamt på huvudet. I ett halft dvaliska tillstånd hörde Tina honom tala om en häutig sinnesörelse — öfverdrifven känslighet, som ingenting täjde vid o. a. v.

Tina hörde äfven mosterns torra kändaöda skratt, hvilket nu skar henne i själen.
"Udrar, hvad hon fått tala vid här, he, he, he. Mat i öfverflöd, har fått allting på gaffeln, utan att lägga två strån i kors nästan. Udrar, hvad hon mer vill begära. Skulle varit ute som pigga he, he, he."

Fram på nyåret kunde Tina lämna sängen, men smärtan i bröstet satt kvar, och vid den minsta lilla ansträngning hostade hon blod.
Så hade en af grannkvinnorna en dag framkastat den förmodan, att om Tina haft råd, skulle nog vistelsen vid ett sanatorium återställa henne — men nu —

Mostern, som stod bredvid och hörde det, blef röd öfver hela ansiktet. Tänk, om man på Tinns döda mull skulle säga, att mostern inte gjort, hvad hon bort. Hellre då hvad som helst än det. Och förresten, om Tina blef frisk så — Dog hon i alla fall, så skulle nog Erik få reda på hvad system konstater. För sig själf hade han betalt till sista öret — storkaxen — han skulle nog vara för styf att låta Tina tynga någon. Men hur som helst — skenet måste räddas.

Ett par dagar senare blef, trots läkarens afrådan, ansökan sänd till sanatoriet, men svaret lydde, att först fram i maj kunde plats beredas för den sjuka.
Tina, som blef klarare och hostade allt häftigare, tigade och bad att få stanna och dö i hembygden. Men tycker någon det, dr skam öfver släkten fick ingen göra, allra minst Tina, som man öfrat så mycket på, att man väl fick stå ut med detta önske. Folk skulle slippa ha någonting att säga på Tinns döda mull — och därvid blef det.

Nu skref Tina till den af doktorn nämnda damen två bref kort efter hvarandra och talade om, att hon var hopplöst sjuk och därför ej blefve i stånd att antaga någon plats, om än någonting i den vägen skulle yppa sig. Kanske, tänkte Tina, skall hon nu af medlidande sända mig några vänliga rader. Jag skall i så fall vara nöjd, ty då vet jag ju i alla fall, att det finnes någon sanning i hvad doktorn sagt, och att inte det hela var ett narrspelel — — —

Och nu är det maj, och nu står Tina på åsen och ser ut öfver jorden — för första gången. Hon vet det allt för väl, och hon hade de sista dagarna nästan önskat, att en ny lungblödning skulle inställa sig och tvunga mostern till eftergift. D. v. s. tvunga henne att gifva Tina lof att stanna på Torpet den korta tid, hon ännu hade kvar att leva.

Från den tillskrifna damen hon ingenting hört, och i morgon skall hon resa till sanatoriet — för att dö. Hon ser med en lång, förvildad blick ut öfver daken. An har efter det häftiga sociallet och därpå följande tvådörs svält öfver sina bräddar och bildat små nakna insjånar här och där. Öfver dessa kretsa viporna med ängsliga skrän. Kanske, tänkte Tina, har den föransända strömmen förstört det nybyggda boet —

Hemlös, fredlös — — —
Ja, det sista är nästan det värsta, tycker Tina, det vet hon ju af egen erfarenhet.

Ack, om hon ändå fått stryka detta sista är ur sitt lif. Visserligen hade det varit svårt förut, men det var i alla fall lättare att kämpa med Gud än med sig själf och sitt eget onda hjerta. Hur många trotsande, ängslande "hvarför" hade ej stigit upp inom henne den sista vintern och ibland kommit henne att tvifla på Guds barmhärtighet. Måhända var detta hopp om befrielse från det pånånde tvång, hvarti hon lefde, blott en föröning, som Gud lagt i hennes väg. Om så vore, hur lätt hade hon inte fallit i smaran. Hade hon inte genast med trängsk långt sträckt armarna mot "alla riket i världen och deras härlighet".

Men var det inte i alla fall underligt, hon hade ju som alltid med den mest barnsliga tillit lämnat sig i den himmelske Faderns hand. Hvarför då en sådan bönhörelse?

Ja, hvarför, hvarför?
Och nu skall hon dö, fredlös och hemlös — — —

Långt, långt bort ser hon det blånga zinktaget på en kyrka, hvilken höjer sitt vita torn högt öfver den omgivande boksgöden. Där borta hvila far och mor blott några stenkast från den gamla lidnegrändens, hvilka ligger strax utanför kyrkmuren. Rundt omkring står boksgöden leende och tack, och där den slutar, börja de vackra skänks vidderna med sina yppiga sidesfält och ljusröda klöfvergångar.

Men Tina själf, hon skall blifva lika hemlös eller dödes, som hon varit för den, Ack, om hon ändå

fått en kulle dörborta i den fagra skogen, där göken göl och måktergalen slår sina drillar. Nej, inte ens detta är henne förunnadt. Hennes graf skall måhända redas i den dystra, mörka björkskogen, som hon aldrig lärt sig älska, eller bländ kala klippor och ödsliga ljungbodar långt norrut.

För Tina gifves således ingen enda ljusglimt mera. Intet hopp, ingenting alla, bara en graf i en främmande bygd. Och hvad sedan?

Ab, detta förskräckliga tvifvel, som jaktar och jagar henne jämt. Men hvart skall hon vändasig för att få klarhet. Då han, som hon ansåg vara den bästa, den ädlaste af alla, kunde ljuga, hyckla och glömma. Hvad skall man då tro på?

VERKLIGA FRAMSTEG ILLER EJ?

Al Prof. F. Bettex.

När man betraktar världens nuvarande kulturtilstånd, så uppstår frågan: hvem kan afgöra hurvida detta utgör ett framsteg, innebär ett stillastående eller måhända betecknar en tillbakagång? Vål påminnes man ofta, att vi äro mera upplysta, utbildningsrika och humana än våra förfäder, men hvarje historiskt tidsskede har höjt samma anspråk på grund af det moraliska perspektivet, som anser närliggande föremål stora, afläsnare däremot små. Många bättre kvalificerade iakttagare ha i motsats därtill kommit till slutsatsen, att mänskligheten knappast gjort några verkliga framsteg alla. Oaktadt alla vara järnvägar, teleoner, telegrafer, aktieböcker, tidningar, bakladdningsgevärf och torpedobåtar, ja i trots af dem alla, ha frid och lycka ännu icke vunnit herraväldet i världen och ega icke ens några utsikter att i hast göra det.

Utan att taga någon hänsyn till vart påstådda framstegskridande, reser sig socialism och anarkism allt mera hotande mot samhället; troer och religioner, laror och lagar vackla på sina fasten, medan samtidigt upprorsinnat allt mera utbreder sig, hänande både Gud och människor. Läsekonsten uppstår som ständiga löslöser öfver nya "triumfer" och den ofientliga undervisningsmetoder blifva allt bättre för hvar dag som går.

Dock höra vi samtidigt allmän klagen öfver nervosa och hjärnåkomor, närsynthet och blodförläppning; öfver det oafbrutna nedgåendet i livslängd (?) och förmåga af fysisk uthållighet, samt i jämnbredd därmed en tilltagande fräckhet och känslolöshet hos det uppväxande släktet. Enligt Dr. Feilisch steg antalet af ungdomliga förbrytare i Tyskland, på tio år från tretio tusen till sjuotio tusen. Vi påträffa äfven i detta så kallade "humanitetens tidsålder" allt farligare krigsvapen, verkliga tortyrinstrument, så att i nästa "omdömliga kamp för riket" ej behöfva hundratals tusentals, utan millioner män kunna sammanbetas. Vi läsa äfven af lertalor från Sargon af Akkads tid, att i Niveve fanns en ofientlig bokhanddel, med exempelvis observationer af planeten "Dihlat eller Istar (Venus)", hvilka på begäran kunde erhållas.

Den nästkommande steg ej allena. Grekernas öfverlägenhet i arkitektur och såral dikt skulptur är en allmänt känt sak. Vi pryda ännu våra gator och parker med deras statyer. Men först på senaste tid har deras konstfärdighet i målning och mera ik blifvit känt. Den äldsta storre grekiska sång, hymnen till Apollon, funnen i Delphi, är djup och egen ömsänlig, snarlik romersk katolska gudstjänstens Miserere. En Paris kritiker förklarade den vara "Vagneriansk", blott högre och renare!

Hvar och en som idkat historiska studier vet att hela volymer kunna fylles med beskrifningen om minnas eller tilltaget? Historikern Ranke betraktar nationerna som lika många stora familjer, hvilka växa upp, blomstra och förvisna, utan att testamentera sina anlag åt andra. Ätminstone ville väl ingen påstå att vi ärfv älla Indiens och Egyptens dygder, jämföra den grekiska skötbekänslan och romarnes järnvilla. Professor Holger säger: "Att tala om mänsklighetens fölländning" är egentligen meningslöst; äfven ordet "framsteg" är en bokslid, så ordet säga; ty ovedersägligt är historiens gång den, att förfina civilisation i tur och ordning underkastas barbarismens fysiska våldsamhet.

Det är ej kännedom om en

den, underhållande och tråkiga magniskor, då som nu; de bodde i gamla tider, vi i moderna villor; vi besöka teatern och börsen, de trängdes i cirrus och på forum. Men hvad betyda egentligen modeväxlingar i klädedräkt och hvad betydelse har det att desse voro underkastade sina föräldrar som vi vara äkta män? Salomo intygar, "att intet nytt sker under solen. Det som här varit, det varder och, och det som har skett sker om igen". Handingarnes källa förblir densamma; äfven utsidan är ej så särdeles förändrad. Gamla modet återkomma. Egyptierna egde redan eleganta röfrotlar, badrum, som ej skulle vaapryda de modernaste bostäder, fint utskurna schackpjäser och parasoller — och damerna på sina alfonsfäster läppjade ur miniatyrkoppor, visandestolt sina finger och öringar.

Hufvudragen älspegla här själslivet, och visa att den stora mänskligheten aldrig genomgripande förändrats. Den äldsta kända hufvudska från "stenåldern" är danad som vår egen. Grekernas kroppbyggnad utvisar dessutom en fullkomning och en förharmoni, som ej längre, i våra lifliga fall, påträffas, rikades se vi af berättelserna om riddarnes och kämparnes styrka och mod, att de därtill voro oss vida öfverlägsna.

För tusentals år tillbaka egde egyptierna oantliga pyramider, tempel och palatser och hade utgrävt den stora Moerisjön och Suezkanalen. Nebukadnezar hade redan gjort omvallningen af Babylon medelst Eufrat, i tio mils omkrets, Belustornet resande sig i centrum, sexhundra fot högt med en hög, gyllene staty af solguden i dess spets, allt detta omgivet af tio tempel för olika gudar. Där Jannus de ryktbara hängande trädgårdarne vattnade genom vilddiga hydrauliska maskiner och omfattande alla slags exotiska träd och växter. Vi påpeka ännu dess ornamenterade palatser, kranöande flodens stränder tre mil långt. Läs vi Herodotus beskrifningar här om, förstå vi Nebukadnezars stoltbet: "Är icke detta det stora Babel, som jag har uppbyggt till ett konungssäte, genom min makts styrka, min härlighet till ära?" (Dan. 4:27-31)

I Esters bok (1) läsa vi om den läst konung Abasverus i hundratio dagar gaf för alla sina mäktiga furstar och en liknande fast under en veckas lörlöpp för hela befolkningen i hufvudstaden Susa. Vi kunna jämföra dem med de ståtligaste hofbanketter i de gamla tiden, och de skola i prakt öfvergå dem lika mycket som Sancherib, Assurkaniplis och Sargons förfäran ingivande tempel och palatser, upprädda i Niveve och Khorsabad, sned närmare sjuttio salar, stora vestibuler och allier med vingade tyurar, öfvergå nutidsverkaner nas kasernliknande residens. Hela denna lyx erförde konst, smak och industrial verksamhet. Vi läsa äfven af lertalor från Sargon af Akkads tid, att i Niveve fanns en ofientlig bokhanddel, med exempelvis observationer af planeten "Dihlat eller Istar (Venus)", hvilka på begäran kunde erhållas.

Men hvar äro nu dessa mäktiga, inlytelserika stater? Hvar är havets drottning Tyrus, hvars plats nu upptages af några usla fiskareyddor? Kruinerna af Nebukadnezars palatser äro bebodda af lejon och skakaler. Mesopotamien, Persien och angränsande länder äro nära nog öfverljudna. I Faraonernas land smyga lullaher, bende i lartliga lerhyddor. Äfven i det civiliserade Italien utbreda sig de sumpiga Maremmarne, öfvergifna för malariafeberens skull, hvarst erugsnera, de skicklige guldarbetarne och arkitekterna resida bebodde folkrika städer. Och hvad skulle furstarne af Kartago, Nebukadnezar, Cyrus eller Alexander den Store tänka om "mänsklighetens framsteg", därest de kunde se ödeläggelsen af sina en gång så härliga provinser?

Tyskar, engelsmän, fransmän och skandinaver, den tidens okända barbarer, har under mellantiden utvecklats till civiliserade nationer; men fyrahundraemio millioner kineser, hundratio millioner hinduer och mer än femtio millioner afrikaner, jämte tartarer och araber, d. v. s. halva mänskligheten har förblifvit stillastående. Kan det väl betyda, att den totalsumma af intelligens Gud erbjudit till sina skapade varelser fria användning, är en konstant storhet — liksom de tvåhundraemio tusen milliarder hästkrafter, summan af den kraft, som ärigen aflämnar till jorden, och den vi frifv få använda för industriella, kommunala eller privata ändamål, eller öck låta ligga oanvänd — som hvarken minskas eller tilltaget? Historikern Ranke betraktar nationerna som lika många stora familjer, hvilka växa upp, blomstra och förvisna, utan att testamentera sina anlag åt andra. Ätminstone ville väl ingen påstå att vi ärfv älla Indiens och Egyptens dygder, jämföra den grekiska skötbekänslan och romarnes järnvilla. Professor Holger säger: "Att tala om mänsklighetens fölländning" är egentligen meningslöst; äfven ordet "framsteg" är en bokslid, så ordet säga; ty ovedersägligt är historiens gång den, att förfina civilisation i tur och ordning underkastas barbarismens fysiska våldsamhet.

Det är ej kännedom om en

ter dess fall, ännu vägrade trehundrasettio tons; eller om deras tillverkande af sköna pansar, likt Demetrius Poliorcetes'. Deras skicklighet i skeppbyggeri må exempelvis framhållas genom Ptolemaus Philopators oantliga skepp, bemannadt med fyra tusen sjömän, och om hvilket vice amiral von Henk anmärkt, att "de gamla folken tyckas bättre än vi ha förstått huru man skall få en dylik oantlig massa trä att hålla samman". Mycket kunde sägas om de gamla folkens konstfärdighet i värd af material så fina att en egyptisk dam kunde dräpa sig i en schal som kunde dragas genom ringen på hennes finger; eller om tillverkningen af så utmärkta merilärger, att de ännu efter fyra tusen år äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ahazrin, vore de för länge sedan utplånade, och vi skulle beklagande antagit att dessa nationer aldrig lärt att sammanfatta färger, ja, måhända varit färgblinda! Deras guldarbetare voro ej mindre framstående. Af de smycken som upptäckts i pyramidens Dokshur, äro ädelstenarne, guld och emaljen så öfverträffligt konstnärligt arbetade att de äro äro öfverändradt lysande. Hade de blifvit frambringade genom vår ania och ah